

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Revd-5560/2025-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca dr. sc. Ante Perkušića predsjednika vijeća, mr. sc. Neri Radas članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice, Đura Sesse člana vijeća, Goranke Barać-Ručević članice vijeća i Mirjane Magud članice vijeća, u pravnoj stvari 1. tužitelja SAVIA SISAK d.o.o., Sisak, Mihanovićeve obala 33, OIB: 55208846738 i 2. tužitelja Zorana Kovača, Sisak, Mihanovićeve obala 33, OIB: 65318099884, koje zastupa punomoćnik Željko Dajmanac, odvjetnik u Požegi, protiv tuženika VIDAR j.d.o.o., Sisak, Lađarska ulica 28D, OIB: 24822382802, radi predaje u posjed zadužnica, odlučujući o prijedlogu za dopuštenje revizije tužitelja protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4427/2024-3 od 24. rujna 2025., kojom je preinačena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-369/2024 od 4. listopada 2024., na sjednici održanoj 20. svibnja 2026.,

r i j e š i o j e:

I. Prijedlog za dopuštenje revizije odbija se.

II. Odbacuje se prijedlog tužitelja za dopuštenje revizije u dijelu koji se odnosi na povredu temeljnih prava zajamčenih Ustavom Republike Hrvatske i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Obrazloženje

1. Tužitelji su podnijeli prijedlog za dopuštenje revizije protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4427/2024-3 od 24. rujna 2025., kojom je preinačena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-369/2024 od 4. listopada 2024.

2. U prijedlogu za dopuštenje revizije tužitelji su postavili pitanja za koja navode da su važna za odluku o sporu, za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti

svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu, te predlažu da se dopusti revizija radi sljedećih postavljenih pravnih pitanja:

„Da li ponuda za zaključenje ugovora mora jasno izraziti volju i namjeru odnosno poziv na zaključenje točno imenovanog ugovora?

Da li prihvrat ponude od strane pravne osobe izjavljen od zaposlenika koji nije ovlašten za zastupanje te pravne osobe predstavlja valjanu izjavu o prihvatu ponude u smislu članka 262 ZOO?“.

3. U odgovoru na prijedlog za dopuštenje revizije tužitelja, tuženik ga predlaže odbiti.

4. Postupajući sukladno odredbama čl. 385.a i čl. 387. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 - dalje: ZPP), ovaj je sud ocijenio da na temelju onoga što prijedlog sadrži i što je uz njega dostavljeno, nije riječ o važnim pravnim pitanjima u smislu čl. 385.a st. 1. ZPP-a.

5. Predmet spora je je zahtjev tužitelja da mu tuženik vrati posjed bjanko zadužnica koje su izdali J&T banci d.d. Varaždin, (u nastavku Banka) radi osiguranja povrata kredita po Ugovoru o dugoročnom kreditu broj 7020000075 od 02. srpnja 2007. i svim njegovim dodacima. Sporne bjanko zadužnice je tužitelj Savija Sisak d.o.o. izdao Banci kao korisnik kredita, a tužitelj Zoran Kovač kao jamac. Ove zadužnice je tuženiku predala Banka nakon što je on kao pristupatelj dugu po Ugovoru o pristupu zaključen s bankom 16. veljače 2023. isplatio 31. ožujka 2023. tada nedospjelo potraživanje Banke po navedenom Ugovoru kreditu. Sporno je da li tuženik predmetne zadužnice drži u posjedu nezakonito i bez valjanog pravnog temelja.

6.1. Pobijana presuda temelji se na činjeničnim utvrđenjima i razlozima „...da je tuženik na temelju ugovora o pristupanju dugu 31. ožujka 2023. izvršio plaćanje prvotuženikove obveze po Ugovoru o kreditu u iznosu od 55.335,27 EUR. Banka je izdala potvrdu 5. travnja 2023. ... kojom potvrđuje da je tuženik izvršio navedenu uplatu, kao i da je na društvo tuženika zakonskom subrogacijom prešlo predmetno potraživanje J&T banke d.d. u navedenom iznosu sa svim sporednim pravima. U potvrdi je navedeno da potpisom te potvrde J&T banka d.d. ovlašćuje tuženika da bez ikakve daljnje dozvole ili odobrenja, izvrši prijenos u odgovarajućim upisnicima i registrima s imena banke u svoje ime instrumenata osiguranja, te su pod točkom A. navedene bjanko zadužnice prvotužitelja i drugotužitelja, čiji povrat je predmet ovog postupka. Na toj potvrdi je javni bilježnik ovjerio potpise zakonskih zastupnika banke. Osim u potvrdi, banka je i u dopisu od 20. srpnja 2023. navela da je zakonskom subrogacijom prešlo predmetno potraživanje s J&T banke d.d. na tuženika sa svim sporednim pravima. Vjerovnik može svoja prava iz zadužnice prenositi ispravom na kojoj je javno ovjеровljen njegov potpis na druge osobe, koje u tom slučaju stječu prava koja je po toj ispravi imao vjerovnik.“ ...„da je prije ispunjenja prvotužiteljeve obveze na temelju Ugovora o pristupanju dugu, banka prihvatila ponudu tuženika da subrogacijom ispunjena tražbina sa svim sporednim pravima pređe na tuženika.“.

6.2. Tužitelji u prijedlogu za dopuštenje revizije postavljaju pitanja koja se odnose na pravnu narav ponude i prihvata u smislu odredaba Zakona o obveznim odnosima

(„Narodne novine“, broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23 - dalje: ZOO). U odnosu na prvo postavljeno pitanje valja reći da ponuda za sklapanje ugovora, u smislu čl. 253. ZOO-a mora sadržavati bitne sastojke ugovora i izražavati ozbiljnu volju ponuditelja da bude vezan u slučaju prihvata, ali nije nužno da sadrži izričito imenovanje vrste ugovora, ako iz njezina sadržaja i okolnosti proizlazi pravna narav pravnog odnosa. U odnosu na drugo postavljeno pitanje valja reći da prihvata ponude koji u ime pravne osobe izjavi osoba bez ovlasti za zastupanje ne proizvodi učinke prema toj pravnoj osobi, osim ako je takva izjava naknadno odobrena od ovlaštene osobe, ili postoje okolnosti koje opravdavaju primjenu pravila o prividnom zastupanju (zaštita povjerenja treće strane). Osim toga, sukladno čl. 262. st. 2. ZOO-a, prihvata može biti izražen i konkludentnim radnjama (npr. ispunjenjem obveze). Međutim, polazeći od sadržaja pobijane drugostupanjske presude, ovaj sud ocjenjuje da postavljena pitanja nisu odlučna za ishod spora. Naime, drugostupanjski sud svoju odluku nije utemeljio na pravnoj kvalifikaciji postojanja ili valjanosti ponude i prihvata između stranaka, već na utvrđenju: - da je tuženik ispunio obvezu tužitelja prema banci, - da je time, na temelju zakona, došlo do subrogacije, - te da su na tuženika prešla i sva sporedna prava, uključujući instrumente osiguranja (bjanko zadužnice). Slijedom toga, pravno odlučna pitanja u ovom sporu odnose se na učinke ispunjenja tuđe obveze i prijenos tražbine sa sporednim pravima, a ne na pretpostavkama sklapanja ugovora putem ponude i prihvata.

6.3. Stoga, postavljena pravna pitanja u okolnostima konkretnog slučaja predstavljaju pitanja primjene prava na utvrđeno činjenično stanje, a ne pitanja čije bi rješavanje bilo odlučno za jedinstvenu primjenu prava ili razvoj sudske prakse.

6.4. Nadalje, tužitelji nisu učinili vjerojatnim da u sudskoj praksi postoji neujednačenost u rješavanju pravno usporedivih situacija, niti da bi postojali razlozi za preispitivanje ustaljene sudske prakse. Samo pozivanje na pojedinačnu odluku donesenu u postupku osiguranja (rješenje o privremenoj mjeri Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1342/2024) ne ukazuje na postojanje takve neujednačenosti.

7. Slijedom navedenog, ovaj sud ocjenjuje da postavljena pitanja ne predstavljaju važna pravna pitanja u smislu odredbe čl. 385.a st. 1. ZPP-a te je, na temelju odredbe čl. 389.b st. 1. ZPP-a, riješeno kao u izreci pod t. I. ovog rješenja.

8. Nadalje, tužitelji su u prijedlogu naveli da im je povrijeđeno pravo na pravično suđenje. U prijedlogu za dopuštenje revizije navodi se da su u parničnom postupku u kojemu je donesena pobijana drugostupanjska presuda počinjene određene osobito teške povrede odredaba parničnog postupka te da je pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

9. Vezano za tvrdnje da je do povrede prava na pravično suđenje došlo uslijed pogrešne primjene materijalnog prava, treba istaknuti da odredbe čl. 6. st. 1. Konvencije i čl. 29. st. 1. Ustava sadrže samo određena procesna jamstva. Stoga, do povrede tog prava u pravilu niti ne može doći zbog pogrešne primjene materijalnog prava, osim u slučaju da je pobijana presuda arbitrarna ili očito nerazumna.

Drugostupanjska presuda je detaljno obrazložena te se ne može smatrati arbitrarnom ili očito nerazumnom.

10. Stoga je na temelju odredbe čl. 389.a st. 4. ZPP-a, riješeno kao u izreci pod t. II. ovog rješenja.

Zagreb, 20. svibnja 2026.

Predsjednik vijeća:
dr. sc. Ante Perkušić

Broj zapisa: **9-30888-4abff**

Kontrolni broj: **0dcc8-1ceed-42d6e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.